

Composite seu hypotheticæ enunciationis spes desinit Modalium. Itaque
proponum naturam et proprietates breuiter perstrinxit et harum omnium
opponem secundum affirmationem et negationem fieri testatus contrarie
contradictorie subcontrarie et ut ipsi vocant subalterne oppositionis quæ
inter propones contingunt leges enarrat. Itaque proponum categoriarum
triplicem materiam conuersiones et proponum in generali equepollentiam
breuiter perstrinxit. Post hæc Itaque syllogismorum naturam et quicquid in eis
et inuolueri detegit. Locorum præterea dialecticorum et fallaciarum quibus
Sophiste suas temas inuolunt proprietates declarat. Postremo quod eo
modis principio factum fuisse quo ad parualogicalia terminorum
acceptationem varia ut suppone appatione ampliacione et Restrictione
affici posse demonstrat. Modorum. Deinde arguendi per ascensum quæ Retho
res inductionem vocant et per descensum quæ et toto vocatur. Simul et conse
quentialium quarundam Regularum præxim transferres finem operi imponit.

288.

Domnes Dungenhæen permamus in epla qua ad animum. 21. sup se seq
millefirmum. Idem suauerium virum ut permamus reuult ac
tandem omnibus fecit eam de peccati illius longe de testabilissimam
quod in spm sanctum vocant natura ac proprietate luculenter ad
modum edisserit. Testaturque variis hinc inde sacre scripture locis ei
peccato predestinatum dei iudicium in hanc demum prorupit sententia
unicum esse peccatum in spm sanctum quod xps dicit irremissibile
eiusque noxam eos contrahere qui manifestam scientiam impugnant dei et x.
saluatoris veritatem eiusdemque veritatis odium ac persequuntur. profe
sore non ob aliud quam ob confessam veritatem et hanc labe irremissibile
esse non eo sensu quo theologorum vulgus sentit quasi difficulter remitti
solutum se. Reuera impoenitiam. (ut ita loquar) sibi congenitam esse variis
tamen auctoritatibus cum vltioribus planis atque exemplis demonstrat et hinc quoniam
tum per diuersos eius eple locos coniectura duci valeo Lutherianorum sette
persequentes ea labe contaminatos esse veretur asserere eum et credere
ipsius inquit cum peccati enormitas prohibet atque deterret. Occurrens
autem circa hæc facite quoniam qua non ociose quispiam interrogauerit quid sa
cerdoti dicitur iudicium. Si talise profitens obnoxium peccato petat
absolui idque sibi per poenitentiam Remitti. Respondet nullatis hinc co
solatione ac absolutione negari debere quatenus enim inquit vermiculo
cordis urgente credat se eam labe contraxisse aut quocumque tamen in eam
incidit eum spm sibi repetum ad huc animam non dereliquit. Vnde velle po
nitere iudicium est non late sententia est si nullus spontaneus ac delib
rato animo veritati ac deo illuseris cui determinationem paulum tibi exem
plo proponit. Conuictos autem veritate qui et agnoscentes ei obviare non
cessant iudicij salatiros nec in posterum poenitentia duci posse declarat.
Scripsit præter hæc nonnulla in psalmoz comedatione quorum nihil non
fructus inesse iudicat ac quicquid inquit eorum in eis tribuen
dum est sed vehementer admodum hinc monet ne perperam ac præter eam
gelistarum et aploz doctrinam et modum quispiam psalmis infudet. vniq